

MSB 209

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers -- directeur: David R. Hetteema

De twee Messiassen

Door Milton B. Hammond

In de tijd dat Johannes de Doper kwam verkondigen *Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen* (Mattheüs 3:2), zagen de Joden uit naar de komst van Hem Wiens komst door Mozes en profeten was voorzien en Die hun Messias zou zijn, namelijk Degene die door Mozes was aangeduid als de Profeet (Deuteronomium 18:15). Tegen de tijd dat Jezus op het toneel verscheen waren vierhonderd jaar verstreken waarin geen enkele profeet van God was gekomen om hen te waarschuwen of te vermanen. De laatste profeet was Maleachi geweest en hij beloofde dat Elia zou komen om de harten van de vaders terug te voeren en de kinderen tot hun vaders. De Joden hadden 1000 jaar gewacht op hun Profeet, of Messias, en zij verlangden ernaar om Zijn dag te zien, waarop zij verwachtten bijeengebracht en verlost te worden, zoals zo vaak in de boeken van de profeten was beloofd. Zij hadden niet erg stilgestaan bij een onduidelijk gedeelte in Jesaja 53 waarin een nederige, gehoorzame dienstknecht wordt genoemd, een onderworpen Messias Die de wil van God zou doen en daardoor *het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld* werd. Zij hadden de verheven, machtige, koninklijke en heersende Messias verwacht van Jesaja 9:6-7. De Joden waren over de hele wereld verstrooid en het leek erop dat God hen had verlaten en daardoor werd het moeilijk om in Zijn beloften te blijven geloven.

De Joden wilden zien dat God het volk Israël zou herstellen in zijn land en wraak zou nemen op allen die Hem niet kenden. Zij waren zich bewust van alle teksten waarin Yahweh Zijn Koninkrijk vestigt met daarin de Joden als het belangrijkste volk op aarde, maar zij waren niet voorbereid op een Messias die liefde en vreugde, vrede en bekering kwam onderwijzen.

Bijna alle synagogen hadden naast de Pentateuch ten minste ook een rol van het Boek Jesaja en de Psalmen. Het Oude Testament was rijk aan profetieën over de Messias en het volk, de patriotten van Israël, verlangden een Messias te zien die Zijn Koninkrijk zou opzetten waarin zij een vooraanstaande positie zouden innemen onder de volken. Toen Johannes de Doper de *doop der bekering tot vergeving van zonden* kwam prediken, vroegen de Joden hem of hij Elia was, of de Profeet, of degene waarvan Mozes had gezegd dat hij zou komen. Hij wees al deze betitelingen af, maar hij bevestigde dat hij *de stem van een die roept in de woestijn* was (Johannes 1:23).

Toen Jezus in de wereld kwam, Zijn afkomst anoniem, verkondigde ook Hij: *Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen* (Mattheüs 4:17). Jezus kwam op aarde om de Wet van Christus, gebaseerd op de Wet van Israël, dat is de Wet ter gerechtigheid, te onderwijzen. Hij kwam om ook vele grote wonderen en andere tekenen te verrichten en Hij sprak tot de mensen in gelijkenissen die moeilijk te begrijpen waren. We weten dat Hij cryptisch moest spreken, omdat Hij gekomen was om aan een kruis te sterven, waardoor Hij het offer zou worden dat de zonden van de wereld wegneemt (Jesaja 53). We weten dat desondanks grote aantallen mensen in Hem geloofden, juist vanwege de geweldige wonderen die Hij gedaan heeft. De tabel hieronder geeft een aantal van die ogenschijnlijk tegenstrijdige profetieën over de koninklijke Messias en de nederige, gehoorzame Messias.

Degene Die zij hadden verwacht, was een sterke vorst:

- Psalm 2:9** Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots...
- Psalm 22:29** Want het koninkrijk is des HEREN, Hij is heerser over de volken.
- Psalm 67:5** ... omdat Gij de volken in rechtmatigheid richt, en de natiën op de aarde leidt
- Jesaja 9:5** ... en de heerschappij rust op zijn schouder...
- Jesaja 52:10** De HERE heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van alle volken...

Hij die kwam, was een gehoorzame en liefhebbende persoon:

- Jesaja 42:1** Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun...
- Jesaja 42:3** Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven...
- Jesaja 53:2,3** ... hij had gestalte noch luister... Hij was veracht
- Jesaja 53:5** ... om onze overtredingen werd hij doorboord
- Jesaja 53:9** En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood...

Zo werd Jezus Christus een Messias die de Joodse leiders en het volk weigerden te accepteren, ondanks de profetieën van Jesaja. Zij vonden het moeilijk in Hem te geloven wegens hun eigen vooropgezette opvattingen over de manier waarop Hij Zijn Koninkrijk zou opzetten. Hij droeg geen koninklijke kleding en Zijn houding was niet als van iemand die op het punt stond de macht over te nemen en koning te worden om met macht en majesteit te regeren. Hij was niet gekomen met legers en machtige aanhangers die gereed staan om Zijn wil te doen en Hem op de troon te zetten. In plaats daarvan kwam Hij als een mens, gehoorzaam aan de wil van God en met een nederige houding, maar niet zonder echte waarheid en krachtig verzet tegen de leiders van Israël.

Ondanks al hun studie waren de Schriften hen niet duidelijk toen Christus kwam als knecht en onderworpen Messias Die de wil van God deed en Die alleen de woorden sprak die Hij van de Vader

had ontvangen en de werken deed die Hem waren gegeven door Zijn Vader. Wat zij echter verwachtten was de verheven, machtige, koninklijke en heersende Messias van Jesaja 9:5-6.

De zegevierende intocht van Jezus in Jeruzalem was het sein waar veel mensen op hadden gewacht -- zij hoopten zeer op Zijn moedige acties om de heerschappij over te nemen en hun Heerser of Koning te worden. Toch strookte het niet met de menselijke opvattingen over majesteit, want Hij kwam op een ezel (Mattheüs 21:5) en niet vergezeld van legers, maar van oprechte en hoopvol gestemde gewone mensen van het volk. Christus maakte Zijn zegevierende intocht (Lucas 19:28-44) en in Lucas 19:11 staat: *Toen zij daarnaar luisterden, sprak Hij nog een gelijkenis uit, omdat Hij dicht bij Jeruzalem was en zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond openbaar zou worden.* Maar Hij had Zijn discipelen verscheidene malen gewaarschuwd dat Hij moest sterven voor de zonden van het volk. In Lucas 9:44,45 en 18:31-33 had Jezus Zijn mishandeling en dood door mensenhanden voorspeld. De Farizeeën waren al bezig plannen te ontwikkelen om Hem te doden (Johannes 11:47-53, 55-57 en Lucas 20:9,10) en hadden een overeenkomst gesloten met Judas Iskariot om Hem aan hen over te leveren (Lucas 22:2-6).

Johannes 12:20-50 bevat enkele lessen van Christus na Zijn zegevierende intocht, die gericht waren tot het volk en enkele Grieken. In Johannes 12:34 staat: *De schare dan antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus tot in eeuwigheid blijft; hoe kunt Gij dan zeggen, dat de Zoon des mensen moet verhoogd worden?* Zij dachten nog dat Hij spoedig zou ontsnappen, maar Zijn houding en woorden brachten hen aan het twijfelen. Zij begrepen niet dat Hij eerst moest sterven en opstaan voordat het Koninkrijk kon komen. In Johannes 12:37 staat: *En hoewel Hij zovele tekenen voor hun ogen gedaan had, geloofden zij niet in Hem.*

Het volk en zelfs Zijn eigen discipelen waren totaal blind voor de nederige dienstknecht-Messias. Zij begrepen niet dat Hij het beloofde *Iam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt* (Johannes 1:29) was. Johannes 12:38-40 zegt vervolgens: *opdat het woord van de profeet Jesaja vervuld werd, dat hij sprak: Here, wie heeft geloofd, wat hij van ons hoorde? En aan wie is de arm des Heren geopenbaard? Hierom konden zij niet geloven, omdat Jesaja elders gezegd heeft: Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, dat zij niet met hun ogen zien, met hun hart verstaan en zich bekeren, en Ik hen geneze.* Jezus was gekomen om te sterven aan het kruis voor de zonden van de wereld en niets mocht Zijn werk in de weg staan. De Messias die de Joden verwachtten, was daar, maar Hij moest onherkenbaar blijven voor de leiders.

De lezer zou de eerste twee hoofdstukken van Hebréeën moeten lezen om de twee Messiasen duidelijker beschreven te zien. Het eerste hoofdstuk laat Jezus Christus in de positie van de machtige, zegevierende Messias zien die alle dingen heeft geschapen en door God is geëerd en verheerlijkt boven alle engelen en de hemelse legermachten. In mijn eigen korte parafrase begint dit hoofdstuk (Hebréeën 1:1-4) als volgt:

God, Die in vroeger tijden geleidelijk en op verschillende manieren onze voorvaders vele verschillende stukjes van de waarheid heeft gegeven in de woorden van de profeten, heeft nu in deze laatste dagen de waarheid gegeven in de Zoon. Door de Zoon heeft God de aionen gemaakt en Hij heeft bepaald dat de hele schepping uiteindelijk aan de Zoon zou toebehoren. Deze Zoon, afstraling van de heerlijkheid van God, volmaakte uitdrukking van het wezen van God, Zelf het in stand houdend principe (of macht) van alles wat bestaat, Die persoonlijk de reiniging van de zonden der mensen tot stand heeft gebracht, heeft Zijn zetel

ingenomen op de rechten van de Majesteit in de hoge -- daarmee bewijzend, door de heerlijker naam die Hem gegeven is en die Zijn erfdeel is, dat Hij veel groter is dan al de engelen van God.

Dit is dezelfde Jezus die als Yahweh Messias in Jesaja 9:6 wordt genoemd: *Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst* (Statenvertaling).

Hij is Degene waar de Joden naar uitzagen en Hij was onder hen aanwezig als de Zoon des Mensen.

In Hebreeën 2:5 staat, opnieuw in mijn eigen parafrase:

God heeft de toekomstige wereld der mensen niet onder het gezag van engelen gesteld en over deze wereld spreken wij.

Hebreeën 2:9 zegt, na een verwijzing naar Psalm 8:4-6: *maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond.*

Voor de Joden die er zo naar verlangden hun Messias te zien, werd Christus de Hogepriester naar de verordening van Melchisedek (Hebreeën 5:6). In een theocratisch koninkrijk was deze hogepriester het symbool van koningschap of heerschappij over het volk. Maar het volk had een nieuwe houding nodig, zoals samengevat in mijn parafrase van Hebreeën 10:8-9,

Na gezegd te hebben dat God geen behagen schept in slachtoffers, offergaven en brandoffers die naar de wet gebracht worden, zegt Christus: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heeft dus de oude ordening van offers opgeheven door een nieuwe van gehoorzaamheid aan de wil van God in te stellen.

Met de woorden van Hebreeën 9:22, *En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving.* De dood van Jezus aan het kruis kwam dus aan deze eis tegemoet en daardoor kon Zijn vergoten bloed de verzoening voor de zonden van ieder mens in de wereld worden. In de veertig dagen na Zijn opstanding begonnen zijn volgelingen te begrijpen dat Christus moest sterven en opgewekt worden als een offer voor de zonden van de wereld.

Jezus heeft Zichzelf vaak geduid op een manier die voor de Joden moeilijk te aanvaarden was. In Mattheüs 12:18-21 bijvoorbeeld verwees Hij naar Jesaja 42:1-4 waar staat: *Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen* (Statenvertaling). Dit is de dienstknecht-Messias die in Zijn leven een voorbeeld stelde voor Zijn volgelingen.

De eenvoudigste beschrijving van de twee Messiassen in het Oude Testament vinden we in Psalm 113:5-6, *Wie is als de HERE, onze God, die zeer hoog woont, die zeer laag neerziet, in de hemel en op de aarde?* Hier wordt de Messias voorgesteld als God die Zichzelf vernedert en Zich bezighoudt met wat in de hemel en op aarde plaatsvindt. Paulus zegt in Filippensen 2:5-11 (waarvan ik hier een parafrase geef):

Heb zelf deze gezindheid die ook Christus Jezus had, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, gelijkheid aan God niet beschouwde als roof, maar Die Zichzelf ontledigd heeft, de

gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en naar de gelijkenis van mensen gemaakt is.

En in zijn verschijning als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, zelfs tot de dood aan een kruis. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem een naam geschonken die boven alle namen is. opdat op de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen die tot de machtigen behoren, de groten op de aarde en lager geplaatsten op de aarde en opdat alle tong zou belijden dat Jezus Christus is Heer, tot de eer van God de Vader.

Nummer 209; 10 november 1995.